

Sygn. akt VIII C 2554/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: sekr. sąd. Anna Zuchora

po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2016 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej we W.

przeciwko E. F.

o zapłatę 3.328,28 zł

1. zasądza od pozwanej E. F. na rzecz powoda (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej we W. kwotę 3.328,28 zł (trzy tysiące trzysta dwadzieścia osiem złotych i dwadzieścia osiem groszy) wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym, począwszy od dnia 1 stycznia 2016 roku nie wyższymi od dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w stosunku rocznym, od kwoty 2.493,06 zł (dwa tysiące czterysta dziewięćdziesiąt trzy złote i sześć groszy) od dnia 5 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanej E. F. na rzecz powoda (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej we W. kwotę 114,13 zł (sto czternaście złotych i trzynaście groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 2554/15

UZASADNIENIE

W dniu 11 grudnia 2014 roku powód (...) Bank (...) Spółka Akcyjna we W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego pracownikiem tej jednostki, wytoczył w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanej E. F. powództwo o zapłatę 3.328,28 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym od kwoty 2.493,06 zł od dnia 5 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w dniu 23 września 2008 roku zawarł z pozwaną umowę nr (...), na podstawie której pozwanej udzielono limitu kredytowego w wysokości 3.000 zł. Pozwana była zobowiązana do spłaty kredytu zgodnie z comiesięcznymi wyciągami, lecz pomimo wezwań i monitów nie wywiązała się z obowiązku spłaty. W związku z tym, po upływie określonego terminu, do którego pozwana była zobowiązana uregulować zadłużenie, jego całość stała się wymagalna z upływem terminu wypowiedzenia umowy przez powoda, tj. z dniem 19 listopada 2014 roku. Pomimo wezwania do zapłaty pozwana nie uregulowała zadłużenia dochodzonego przedmiotowym powództwem. **(pozew k. 2-4)**

W dniu 7 stycznia 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał przeciwko pozwanej nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, który następnie utracił moc w całości na skutek wniesienia przez pozwaną sprzeciwu, zaś sprawa została przekazana do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

W sprzeciwie pozwana wniosła o oddalenie powództwa, przecząc twierdzeniom powoda wskazanym w pozwie. Nie podniosła jednak żadnych konkretnych zarzutów z tym związanych. (***nakaz zapłaty k. 5, sprzeciw k. 6v, postanowienie k. 13v***)

Następnie powód uzupełnił braki formalne pozwu w postępowaniu uproszczonym w terminie. Pełnomocnik powoda podtrzymał powództwo w całości oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

Pełnomocnik powoda wskazał, że na roszczenie dochodzone niniejszym pozwem składają się: należność główna 2.493,06 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości 627,88 zł, opłaty i prowizje w wysokości 207,34 zł, a także dalsze odsetki naliczane od dnia 5 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty, obliczone od kwoty 2.493,06 zł według zmiennej stopy procentowej równej czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym.

W odpowiedzi na sprzeciw pełnomocnik powoda podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie i jednocześnie oświadczył, że nie wyraża zgody na rozłożenie zadłużenia na raty, wskazując, że zastosowanie w przedmiotowej sprawie przepisu art. 320 k.p.c. naruszyłoby słuszny interes powoda. Rozłożenie zasądzanego świadczenia na raty powinno być bowiem uzasadnione jedynie szczególnymi przypadkami i chronić wierzyciela przed dalszymi stratami, czyniąc realnym dobrowolne wykonanie zobowiązania przez dłużnika, tymczasem pozwana od 2014 roku całkowicie zaprzestała spłaty swojego zobowiązania. (***pozew k. 19-21, odpowiedź na sprzeciw k. 60-62***)

Na rozprawie w dniu 20 kwietnia 2016 roku pełnomocnik powoda ani pozwana nie stawili, zostali prawidłowo zawiadomieni o terminie rozprawy. (***protokół rozprawy k. 63, potwierdzenia odbioru k. 104, k. 105***)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 września 2008 roku pozwana E. F. zawarła z (...) Bank S.A. we W. umowę o przyznanie limitu kredytowego nr (...) i umowę o wydanie i korzystanie z karty kredytowej V. Castorama nr (...), na mocy której Bank przyznał jej limit kredytowy do kwoty 3.000 zł. Pozwana była zobowiązana do spłaty kredytu zgodnie z comiesięcznymi wyciągami.

Zgodnie z postanowieniami umowy integralną jej część stanowił Regulamin wydawania i użytkowania partnerskich kart kredytowych oraz Tabela Opłat i Prowizji dla karty V. Castorama.

W umowie ustalono, że odsetki od przeterminowanego kapitału obliczane będą według stopy stanowiącej równowartość czterokrotności bieżącej stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym. W § 6 pkt 1c) rozdziału V Regulaminu określono, że Bank może wypowiedzieć umowę tylko z ważnych przyczyn, a w szczególności w przypadku braku wymaganej spłaty minimalnej przez okres 2 miesiące (***dowód: umowa o przyznanie limitu kredytowego i umowa o wydanie i korzystanie z karty kredytowej Visa Castorama k. 34, Tabela opłat i prowizji k. 35, k. 49-50, Regulamin wydawania i użytkowania kart kredytowych k. 43-46, lista operacji k. 36-42***).

Pozwana nie uregulowała zadłużenia w ustalonych przez strony umowy terminach – nie dokonała wymaganej spłaty minimalnej przez okres co najmniej 2 miesiące, wobec czego Bank w dniu 10 czerwca 2014 roku wypowiedział w/w umowę o limit kredytowy i kartę. W związku z wypowiedzeniem przedmiotowej umowy, powód wezwał pozwaną do niezwłocznego, nie później niż w terminie 30 dni od dnia otrzymania powyższego pisma, zwrotu kredytu wraz z odsetkami należnymi bankowi za okres korzystania z kredytu oraz zapłaty zaległych opłat i prowizji. Pozwanej doręczono wypowiedzenie umowy przez awizo. Pomimo wezwania, pozwana nie uregulowała zadłużenia.

W dniu 4 sierpnia 2014 roku powód wystawił wyciąg z ksiąg banku, w którym wskazano, że na dzień wystawienia wyciągu, w księgach rachunkowych Banku figuruje zadłużenie pozwanej z tytułu powyższej umowy w łącznej kwocie 3.328,28 zł wraz z dalszymi odsetkami.

Do dnia wyrokowania pozwana nie uregulowała zadłużenia dochodzonego przedmiotowym powództwem, na które składa się kwota wykorzystanego przez pozwaną limitu kredytowego 2.493,06 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości 627,88 zł, opłaty, prowizje i opłaty za prowadzenie rachunku w wysokości 207,34 zł, a także dalsze odsetki naliczane od dnia 5 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty, obliczone od kwoty 2.493,06 zł według zmiennej stopy procentowej równej czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym. **(wypowiedzenie k. 48, korespondencja awizowana k. 52, wyciąg z ksiąg banku k. 47, lista operacji k. 36-42, okoliczności bezsporne).**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości nie kwestionowała żadna ze stron procesu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W przedmiotowej sprawie pozwana nie przedstawiła żadnych konkretnych zarzutów dotyczących zasadności powództwa bądź wysokości dochodzonego roszczenia, zatem Sąd uznał, że okoliczności faktyczne stanowiące podstawę żądania pozwu nie były sporne między stronami.

Mając powyższe na względzie, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 3.328,28 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym, począwszy od dnia 1 stycznia 2016 roku nie wyższymi od dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w stosunku rocznym, od kwoty 2.493,06 zł od dnia 5 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty, zgodnie z przepisami art. 481 § 1 i 2 k.c., art. 482 § 1 i 2 k.c. oraz art. 359 § 1, § 2¹ i 2² k.c., co było zgodne z żądaniem powoda.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw.

Powód wygrał proces w całości, a zatem należy mu się od pozwanej zwrot kosztów procesu w pełnej wysokości. Na koszty procesu poniesione przez stronę powodową w łącznej wysokości 114,13 zł złożyły się: opłata od pozwu 42 zł, opłaty za notarialne poświadczenie dokumentów (3,69 zł, 3,69 zł, 3,69 zł, 22,14 zł) oraz opłaty skarbowe od dwóch pełnomocnictw (dwa razy po 17 zł).

Z powyższych względów orzeczono, jak w sentencji.